

INFO OMMO

Obsah:

- ◆ **O ČEM SE DOČTETE V TOMTO ČÍSLE:**
- ◆ **O** společných aktivitách OMMO a SZ v Třeboni informuje dr. Jiří Vopátek
- ◆ **Připomínáme** návštěvu u našich treboňských kolegů a kolegyn
- ◆ **O** stavu a souvislostech v prostředí Janova píše opoziční zastupitel za OMMO Marian Dancso
- ◆ **Nejen o podnikání** v rozhovoru s J. Saskou
- ◆ **V. Balín** tradičně z Lomu a další díl Prezidentského povídání
- ◆ **L. Vaněk** o pětiletém působení OMMO
- ◆ **H. Svobodová** o konci školního roku a uprchlících

(zdroj: vlastní) Kdesi, kdysi... A léto, budiž pochváleno!

Nenechme se mást, léto je tady! Ač jsme přivykli – někdo i rád – tropům a tomu, že když se nezpotíme, léto nepoznáme, i léto mírné a ještě se zdráhající má co říci. Záleží jako vždy na nás, zda pochopíme. A pokud se nám z nějakého důvodu nelíbí označení „globální oteplování“, i my, svým myšlením, pocity a postoji k dění uvnitř i vně sebe ukazujeme, jak moc nebo méně se nás ony globální procesy dotýkají. Že nám někteří říkají, že tak to není a jde spíš jen o špatný úhel pohledu anebo špatně položenou otázku (říkával svého času ex-prezident Klaus), příp. dobře placené zelené lobby (to říkají skoro všichni, když se jim to nebo jim to něco hodí...?), pak i to patří ke koloritu doby. Co lze možná namítnout: ještě že ten svět opravdu není jen černobílý!

Možná se bojíme uprchlíků. Myslím si, že spíše sebe sama. Někteří z nás – jako senátor Doubrava (dříve KSČM, nyní Severočeši.cz, ale jinak pořád stejně) – by je údajně nechali střílet. Prosím, neunáhluje se v soudech o těch druhých. Ani my

nejsme zbaveni jistoty, že ti „první“ přesně takto smýšlejí o nás. V 21. stol. dohadovati se o tom, kdo je nebo není „lidskou verbeží“, jak statečně a v houfu prezentujeme svou „lidskou tvář“ na různých sociálních fórech, z nás statečné nedělá. Napadá mě, jestli spíše nejsme často za hlupce? Zlobíte se? To je dobře. A třeba někteří z nás o tom začnou časem přemýšlet. Možná... /hs/

30. 06. 2015

Nepravidelně pravidelný „obšťastník“ politického hnutí „Občané městu, město občanům“ (OMMO), www.hnutiommo.cz, roč. V., č. 44, březen – duben – květen – červen 2015.

Vážení čtenáři,

toto číslo věnujeme aktuálnímu dění nejen v místech, kde OMMO má své politické zastoupení, ale i některým názorům na to, čemu jsme svědky a co nás ovlivňuje.

Opět představíme pár postřehů od **dr. Vopátka**, zastupitele za Stranu zelených v Třeboni, kde SZ a OMMO kandidovalo na společné kandidátce. OMMO má v tomto městě také své „klubové“ zastoupení a navázaná spolupráce se zástupci SZ probíhá i nadále. Zatím velmi dobře. Podrobnosti <http://www.hnutiommo.cz/ommo-v-obcich-a-mestech/klub-sympatizantu-ommo-v-treboni/> a další.

Z Lomu u Mostu již tradičně informuje **Marian Dancso**, zastupitel OMMO, který v tomto městě reprezentuje část tvořící opozici, která minimálně na úrovni OMMO nepodporuje vládnoucí uskupení Severočesí Lom a Lomáci. Ač se to na první pohled může zdát, že je to vlastně jedno. Není... Situace v tomto městě, nikoliv náhodou, připomíná politikou a jejími výsledky dění v Mostě, a to z důvodů až nápadně podobných – různé názvy subjektů skrývají stejné tváře a jejich praktiky – Severočesí Lom (B. Schwarz), Lomáci (Fr. Ryba) a ODS (kde se profiluje nikoliv ideově, ale již jen „pochybnými praktikami“ pro Lom typickými P. Barák). Možná jsou pro někoho - jako např. poslance Schwarze, podstatné „informace“ typu drbů, „kdo s kým“, již méně viditelně pak „za kolik a pro koho“ - tou nejpodstatnější částí práce zastupitele, resp. pozice ve funkci ve veřejné správě... Bohužel. Konec konců by nebyl pan poslanec prvním ani posledním, kdo podobným způsobem působí v rámci

politiky u nás. A přitom dává všemožně najevo nám „z lidu“, že „ti špatní jsou přeci ti druzí“!

Zastupitel Dancso se nyní ve svém zamyšlení soustředí na velmi závažný, nejen janovský, sociální, kulturní a bezpečnostní problém, eskalující především na tamějším sídlišti.

Další pokračování svých „kocourkovsko“ pojatých sledování „politické“ scény v Lomu u Mostu v již XXIII. díle přináší **V. Balín**.

Sáhli jsme tentokrát i k rozhovoru s člověkem, kterému se daří – a přejeme mu, aby i nadále – skloubit svého koníčka s podnikatelským záměrem. Pan **Jaroslav Saska** se Vám představí v rozhovoru s V. Balínem. Přinášíme jeho nabídky doplněné o ilustrační foto.

O smyslu a již pětiletém působení OMMO, píše **L. Vaněk**, předseda OMMO v článku **Pět let (s) OMMO**. K tomu je třeba poděkovat všem, kteří s politickým hnutím OMMO spojili nejen svou příp. politickou působnost, ale hlavně i občanské postoje, a snaží se o nich přesvědčovat další ve svém okolí.

O významu „neslušných omluv“ další v pořadí, tentokrát z „prezidentské dílny“, píše **V. Balín** v pokračování **Prezidentského povídání, díl XXVI., aneb... Neslušná omluva**.

Úvahu na „konci školního roku“ píše H. Svobodová. A jak to bylo s Pipí, už nám psala kdysi Astrid Lindgrenová. Jak je to s námi, nechceme často vědět ani slyšet. Zejména, když se nám to moc nelíbí. V tomto čísle na téma „uprchlík“. A jistě Vás tím mnohé nepotěším, ale o to mi vždy jde až skoro „pod čarou“. Na rozdíl od prezidenta ČR se zatím stále snažím své zdroje a odkazy na ně uchovávat.

Hana Svobodová

INFO OMMO poznamenává:

Občané městu, město občanům /OMMO/ sděluje, že mimo

Mostecko vznikly Kluby sympatizantů v Třeboni a v Bakově nad Jizerou.

<http://www.hnutiommo.cz/ommo-v-obcich-a-mestech/>

Programovou zásadou

POLITICKÉHO HNUTÍ „OBČANÉ MĚSTU, MĚSTO OBČANŮM“ (OMMO) I NADÁLE ZŮSTÁVÁ:

- ♦ **PARTICIPATIVNÍ ÚČAST OBČANŮ NA TVORBĚ POLITIKY – VÝZNAMNÝ PODÍL OBČANŮ PŘI ROZHODOVÁNÍ O ROZPOČTECH NA ÚROVNI OBCÍ, MĚST I KRAJŮ.**
- ♦ **NEVÁHEJTE A KONTAKTUJTE NÁS PROSTŘEDNICTVÍM NAŠEHO WEBU [WWW.HNUTIOMMO.CZ](http://www.hnutiommo.cz), KDE NAJDETE VŠE POTŘEBNÉ, JAK DÁL POSTUPOVAT, POKUD SE CHCETE S NÁMI NA TĚCHTO ZÁMĚRECH PODÍLET.**

Pokusme se společně začít pracovat na přípravě krajských voleb v roce 2016.

Kontaktujte nás s návrhy a náměty z pohledu krajských voleb v roce 2016. Jsme připraveni umožnit kandidovat právě Vám za politické hnutí Občané městu, město občanům (OMMO)

hnutiommo@hnutiommo.cz .

Z Třeboně informuje Ing. Jiří Vopátek, Ph. D., zastupitel SZ (Společně pro Třeboně)

Ing. Jiří Vopátek, Ph. D.

Strana zelených ZO Třeboně společně s klubem sympatizantů hnutí Občané města, město občanům v Třeboni i nadále vyvíjejí svou aktivitu a činnost, která se opírá o práci v orgánech města.

Na pravidelných společných schůzkách se jak členové, tak i sympatizanti vzájemně informují o dění ve městě a současně se přenášejí informace, na čem se na úrovni města pracuje. V uplynulém půlroce 2015 se práce zaměřily na schvalování výročních zpráv městských obchodních společností, a také účetní závěrky a závěrečného účtu města Třeboně. O hospodaření za rok 2014 se postupně informuje v Třeboňském světě, kdy stejné informace se zveřejňují ve vývěsce u městského úřadu, a také na webových stránkách (<http://trebon.zeleni.cz/>, resp. <http://trebon.zeleni.cz/aktualni-informace-pro-obcany/>), Facebooku (Společně pro Třeboně - Koalice Strany zelených a hnutí OMMO).

V současné době byly zahájeny práce na tzv. rozklikávacím rozpočtu města Třeboně, který by měl být zveřejněn na podzim letošního roku. Bude to významný krok k transparentnosti v oblasti hospodaření města Třeboně, neboť každý se bude moci seznámit s aktuálním vývojem příjmů a výdajů města Třeboně. Řada členů a sympatizantů se zúčastnila akce, „Uklid'me Česko!“, která proběhla 18. dubna 2015.

V sobotu 27. června 2015 se v Třeboni uskutečnilo společné setkání zástupců hnutí OMMO s místními členy a sympatizanty SZ a sympatizanty Klubu hnutí OMMO v Třeboni. Těmto aktivitám jsme velmi rádi, protože dávají smysl naší činnosti a spojují dohromady občany z různých míst, kteří vidí smysl sjednotit své síly při prosazování společných záměrů.

Děkujeme všem zúčastněným za příjemně strávený čas a prostředí, v němž jsme se setkali. A těšíme se na společně připravovanou návštěvu Mostu a okolí na podzim letošního roku.

/Další informace z Třeboně prostřednictvím webu www.hnutiommo.cz, a dále také na trebon.zeleni.cz/.

Marian Dancso, zastupitel OMMO v Lomu u Mostu

Situace v Janově? Řešením není síla slov a už vůbec ne výhrůžky, ale odpovědnost každého tamějšího občana

Téměř každodenní projíždění Janovem mě nutí k zamyšlení, jestli v této oblasti, která je charakteristická svým označením o sociálním vyloučení, dojde do budoucna ke zlepšení situace. Situaci v Janově sleduji velmi aktivně a s politováním musím říci, že některým krokům a rozhodnutím politiků nerozumím.

Více než 6 let je Janov velmi diskutovaným tématem, a to nejen na lokální úrovni, ale i z pohledu řešení celostátního významu.

Hlavním cílem všech, jak se zdůrazňuje z různých stran, je boj proti sociálnímu vyloučení a nepřizpůsobivým obyvatelům, zejména Romům. Řekl bych, že se Janov stává aktuálním vždy - zejména před volbami. Všichni pak mají tendenci pomáhat a navrhopvat „všemožné“. Bohužel mnohdy nerealisticky a nerozumně. Do hry vstupují nová a nová vyjádření k situaci, nové strategie o začleňování sociálně nepřizpůsobivých. Přitom jediné, co se mění, jsou snad jen úředníci, kteří se danou problematikou zabývají a sem tam se stanou předmětem výměny v důsledku změny na postu ministrů nebo vedoucích příslušných odborů. Občas zavítá do Janova nějaký ten ministr, a že se jich tam už vystřídal... Prozatím ale nikdo neuměl řešit danou situaci účelně a efektivně, byť s určitým časem na realizaci.

Je to paradox? Zamyslíme-li se nad tím, kolik různých organizací, nadací, iniciativ a občanských sdružení se zabývá romskou problematikou, sociálním vyloučením, integrací a v neposlední řadě sociálním začleňováním. Nedávno jsem jich napočítal rovnou stovku a jsem si jist, že to nebylo konečné číslo. Mohu se jen domnívat, že většině jde jen a jen o ty dotační tituly, díky kterým mohou pořádat mnohdy až nesmyslné „umělé projekty“, které zcela jistě nevyřeší problém sociálně vyloučených lokalit, stejně tak, jako lepší uplatnitelnost nezaměstnaných do pracovního poměru.

Jeden z hlavních problémů Janova je zcela bez pochyby boj s nepřizpůsobivými. A ne vždy musí jít o nepřátelské chování majority (Čechů) směrem k Romům. Tedy Romy, jak se nám to snaží část politické

reprezentace nejen Mostecká a Litvínovska nyní už otevřeně nabízet a burcovat k tomu již tak rozbouřené veřejné mínění.

V poslední době přibývají nepokoje i mezi místní minoritou (Romové vs Romové).

Většina místních obyvatel je znepokojena především nedobrou situací související s neustálými požáry (dá se říci, že snad není v Janově jediného týdne bez požáru) panelových domů a ničením majetku, špínou a pohybem lidí, jejichž chování a činnost jsou evidentně rizikové. Např. oheň zde v posledních několika týdnech napáchal škody v řádech několika set tisíc korun. Naposledy, v min. týdnu hořel panelový dům v ulici Hamerská, kde muselo opustit svůj domov téměř 200 dospělých včetně dětí. Několik dní před tím zase vyhořel jiný panelový dům.

Aktuální situace na tamějším sídlišti: několik panelových domů je doslova v demoličním stavu, další domy se postupně konzervují a k tomu několik domů zasaženo požáry.

To jsou škody na domech a majetku, které jsou viditelné... Další problémy spočívají v zadluženosti některých panelových vchodů, kde dlužné částky taktéž šplhají do desítek tisíc. Toto všechno má za následek, že z Janova odchází ta část obyvatelstva, která ztrácí jistotu, že v této lokalitě může žít a vychovávat své děti v bezpečí. Co je ale podstatné, že tu vůbec sežene práci – a nejde o Romy, ale o většinovou populaci, která se potýká s existenčními problémy, včetně starousedlíků. Mnohdy jim nezbyvá nic jiného, než rozprodat své byty a to velmi pod cenou. Není žádným tajemstvím, že se v této lokalitě dají koupit byty i za 30 -40 tisíc. To je doslova silný podprůměr!

Uvědomuji si, že situace v této části Litvínova není zrovna jednoduchá a že najít účinné prostředky k vyřešení prohlubujícího se již tak špatného stavu může trvat dalších několik let.

S čím se však osobně nemohu ztotožnit, jak se mrhá finančními prostředky, které by se daly využít účelněji. Např. v ulici Školská, přímo pod základní a mateřskou školou běží rekonstrukce chodníku za domem, jehož stav je doslova katastrofální. Některé vchody jsou zakonzervované a domy neobydleny.

Na první pohled musí být všem jasné, že tento dům nikdo obývat nebude a ani nebude chtít v takových podmínkách.

Na druhou stranu chápu, že tyto projekty na revitalizaci Janova vznikaly před lety a nyní se prostě „jen“ musejí realizovat. Nicméně, finanční prostředky vynaložené s krátkodobým efektem, zejména v duchu určitých politických a účelových kroků ke zviditelnění některých subjektů nebo jednotlivců nic neřeší. Naopak. Zakládají problémy do budoucna.

Obávám se, že pokud v brzké době nedojde ke striktnímu a zvýšenému dohledu nad dodržováním pravidel, tak se situace bude spíše jen prohlubovat a z Janova se stane neobydlená část města Litvínova.

Bylo by proto více než žádoucí, aby problematika sociálně vyloučených lokalit začala přeci jen ležet odpovědným vládním místům více než jen na srdci. Rozum by měl totiž nabídnout řešení, která by z těchto lokalit sňala punc vykořeněnosti, rizikovosti a pouhého zdroje kriminálních aktivit, kterých zase využívají jen ti, co jim podobné činnosti přinášejí zisk. A často s chudobou jen obchodují.

Napadá mě řešení, proč neučinit také lidi ze sociálně vyloučených lokalit odpovědnými za své místo k životu, včetně práce na tom, aby realizovali své sociální a ekonomické aktivity ve prospěch místa, kde žijí, bydlí a vychovávají děti. Třeba právě na úrovni některých samosprávných aktivit lidí, kterým tamější situace není lhostejná a mají ještě vůli život v Janově zachovat nejen pro sebe, ale i pro své děti.

Ano, laciné to zřejmě nebude. Investovat se však vyplatí do prevence, než složitě a skoro bez výhledu na úspěch řešit kriminální činnost a přidávat i do tak rostoucího systému sociálních dávek. Riziko sociálních nepokojů sice může přinést krátkodobě třeba pár volebních hlasů... Ale je to řešení?!

Nový začátek restaurace „Na konci“

(povídání a rozhovor s J. Saskou z Litvínova – Hamru)

Někteří lidé z Mostecka a zejména Litvínovska si pamatují klidnou, přívětivou až rodinnou atmosféru, kterou - vedle všeho, co k dobré restauraci patří - nabízela malá kavárnička nazvaná velice příznačně kavárna „Na konci“. Nacházela se jakoby opravdu na konci části obce Hamr, dnes součásti Litvínova-Hamru v prostoru za rovněž známou výletní a taneční restaurací „U Pardála“. I dnes je to docela dobrý typ na rodinný výlet s dětmi, třeba pro ukázkou života ve zdejší zahrádkářské kolonii či seznámení se s životem v remízových lesících se zdejší faunou i flórou, která by mohla být ohrožena prolomením těžby hnědého uhlí, protože potencionální dobývací prostor těžební lokality Dolu ČSA Horní Jiřetín, Černice je doslova na dohled. K restauraci „Na konci“ se dostanete odbočením vlevo z ulice Podkrušnohorské na poslední křižovatce ve směru do H. Jiřetína a vpravo do části Litvínova- Janova. Pokračuje se po ulici Loupenická, která získala jméno podle potoku stejného jména. Skoro na jejím konci, protože jde o ulici slepou, se odbočuje mírně vlevo na ulici Jandečková a v ní po nějakých 100 metrech napravo stojí na kraji krásné zahrady dům č. p. 36. A to už jsme u restaurace „Na konci“.

To, že i dnes můžeme do restaurace zavítat, je díky muži mnoha aktivit a zálib, zaměstnanci, podnikateli, tak trochu vizionáři, organizátorovi akcí pro děti, který má však jen jednu přívětivou a sympatickou tvář – Jaroslavu Saskovi.

Tento 43letý muž - ještě do podzimu roku 2014 žijící a bydlící v nedalekém Mostě, v nechvalně známé lokalitě bloků 90 a 100, se spolu s manželkou Lenkou a dvěma dospívajícími syny rozhodli dát reálnou podobu svým představám o životě a bydlení, kde by mohli navíc vytvořit podmínky a lepší zázemí pro své aktivity a záliby, jichž by se mohli zúčastnit i další nadšenci a příznivci.

Když jako skoro dvacet let působící aktivní zahrádkář a předseda zahrádkářské kolonie osady Pardál v Litvínově - Hamru zjistil, že je k prodeji dům, v němž dlouhodobě byla právě kavárna „Na

konci“, kolem níž celá dlouhá léta jezdili na zahrádku, dlouho neváhal a nemovitost odkoupil. Vizi měl jasnou - oživit tradici kavárničky Na konci a na přilehlé zahradě získat prostor pro organizování akcí pro děti, čímž se vlastně celoživotně vedle svých pracovních a podnikatelských aktivit jako táborový vedoucí zabývá. Konečně děti zahrádkářů znají, a některé doslova vyrostly na hrách při akcích před Velikonocemi, ke Dni

dětí, různých sportovních i vědomostních soutěží, při nich našel i zdatné pomocníky a spolupracovníky právě v řadách zahrádkářů, zejména kolegyni, kamarádku paní Lenku Jandovou.

A protože hnutí OMMO je svým způsobem rovněž plné některých vizi a občanských aktivit, nemohli jsme jinak, než podchytit takovýto životní příběh, který určitě bude dále rozvíjen, a seznámit s ním i čtenáře newsletteru INFO OMMO.

A protože se s Jaroslavem Saskou se velice dobře povídalo a část rozhovoru přinášíme i našich čtenářům.

Jaroslave, v řadě aktivit nová pozice restaurátéra? Jak se Ti šenkuje?

Plníme si s manželkou sen. I když jsme oba z jiných oborů, mít takovéto malé, skoro rodinné restaurační zařízení, jsme si vždy přáli. To, že jsme vyřešili i otázku kvalitnějšího bydlení a nahradili hlučnost a nepříliš velkou bezpečnost žití v lokalitě v tzv. stovkách v Mostě za tuto idylu v zeleni, v přírodě je jedním z bonusů. Pokračujeme oba ve svých profesích a „hospodštití“ jsme hlavně v podvečer a o víkendech. Druhým bonusem, který musím zmínit, protože i proto jsme do toho šli, jsou lepší možnosti dělat něco pro děti. Celý život jsem jezdil na tábory jako oddílový vedoucí, pak jako hlavní vedoucí, organizoval akce pro děti hry soutěže, poznávací zájezdy apod. i na pracovištích, a zejména pak v zahrádkářské kolonii, kde jsme si padli do oka s dalšími, zejména paní Lenkou Jandovou. A myslím, že i náročnější soutěže jako jakási obdoba známého televizního pořadu Pevnost Boyard nebo hledání pokladu aj. děti nadchly a zaujaly.

Tato poslední slova mohu potvrdit, protože i náš syn se jich některých zúčastnil a jeho nadšení bylo opravdové. Jak se vám však daří skloubit práci a tyto podnikatelské aktivity naplňující spíše vaše dlouholeté zájmy než další zdroj obživy?

Máš pravdu... Na skutečnou obživu by to nebylo ani náhodou. Ale proto jsme do toho nešli! Zatím zvládáme spojení zaměstnaneckého poměru, tedy, jak se ptáte práce a chcete-li podnikání dobře a bez ztráty „nervové květiny“. Pravda, trochu jsme asi byli nepochopeni, dokonce některými dlouholetými známými a přáteli, ale myslím,

že si vše pomalu sedá a budeme moci společným aktivitám pro děti dát nový impuls a využít zázemí, které se v našem zařízení nabízí. Otevírali jsme v prosinci 2014 a pomalu si získali první klientelu, která dorazila z řad bývalých, dlouholetých návštěvníků kavárničky „Na konci“. Od nich i získáváme náměty a doporučení pro konkrétní podobu našich vlastních záměrů, kam zařízení směřovat. Určitě se nehodláme zbavovat zavedeného a známého názvu restaurace. Proto jsme pro nové označení využily podstatnou a zásadní část názvu původního a hosty vítáme v „Posezení Na konci“. Konečně, je to tu jakoby na konci ulice - části Hamru, ale my věříme, že nejen pro restauraci, ale i pro nás to bude nový začátek. Zatím to tak vypadá...

Nová či pro někoho sice staronová aktivita. Ale to nové potřebuje propagaci a větší zviditelnění se než jen přenosem chvály nebo kritiky od návštěvníků. Zvažuješ nějakou prezentaci restaurace „Na konci“?

Plánů máme dost, času a sil v „mantinelech“ našich osobních kapacitních a finančních možností. Ale samozřejmě si tuto skutečnost uvědomujeme a v současné době se synem,

který obor výpočetní techniky studuje na střední škole, chystáme samostatné webové stránky „Posezení Na konci“, které bychom chtěli co nevidět spustit. Vybavení restaurace má podmínky pro gastronomii a nabídku tradičních jídel i specialit, nabídku nápojů i zázemí pro rodiny s dětmi. Spolupracuji se soukromým pivovarem Svijany a svijanské pivo opravdu hostům chutná. Nabízíme na

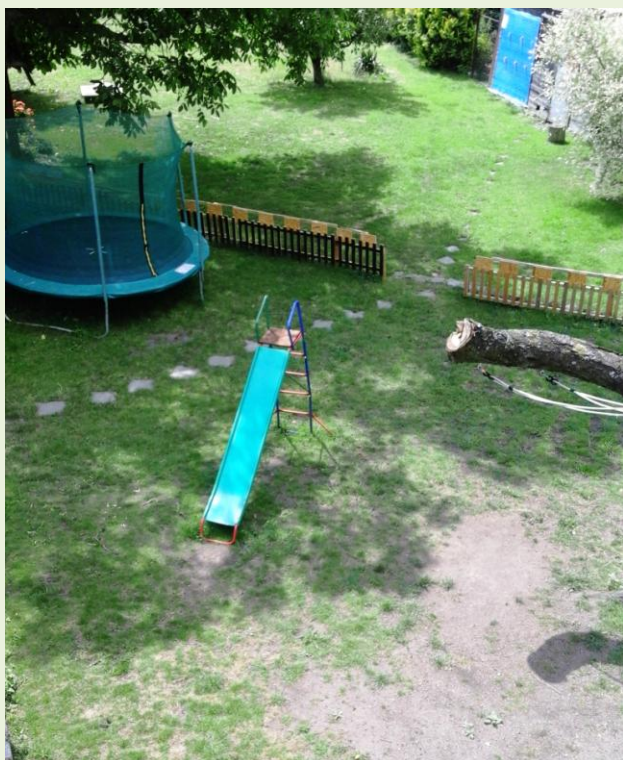
30 míst v restauraci spolu s dalším posezením v restaurační zahradce. Jsme schopni zorganizovat rodinné oslavy narozenin, setkávání spolužáků, zájmových skupin či menších seminářů, školení nebo prezentaci výrobků či aktivit. Jsme tu však především pro rodinné aktivity a jsme rádi, že své doslova rodinné klienty již máme. Zvažuji i podnět od „bývalých štamgastů“, že by to chtělo kulečník. Tak uvidíme....

Říkal jsi, že místo dalo nové podněty pro organizování akcí pro děti. Můžeš některé záměry přiblížit? Jaké chystáte nové aktivity?

Velice rád, i když akce spíše raději organizuji, připravuji, než o nich mluvím. Začali jsme hned v prosinci Mikulášskou nadílkou pro děti, kde nechyběli ti hodní Mikuláš s andělem a ani hrozný Čert... (no, hrozný asi moc nebyl, ale image pekelného tvora byla výborná, jak to Jarda umí, pozn. autora rozhovoru). Následovalo rozsvícení vánočního stromu, k čemuž jsme využili toho rostoucího hned vedle restaurace v zahradě. Pak již tradiční pálení čarodějnic, dětský den v červnu a zatím poslední v řadě bylo soutěžní odpoledne s myšlenkou sportovní olympiády. Dokonce, jak víš, protože jste na akci se synem rovněž byli, nechyběl olympijský oheň a vyvěšení olympijské vlajky. Soutěžilo se v 8 disciplínách a soudě dle výrazů v tvářích, zápalu a úsměvů při předávání medailí si to děti

určitě moc užily. Škoda jen, že bouřka s kroupami a „pekelnými“ blesky přerušila celé odpoledne, protože byla ještě nachystaná cesta za pokladem s dalšími soutěžemi, a trasa vedla právě okolní přírodou. Děti ani rodiče o nic nepřišli, protože jsme se všichni dohodli, že cesta je nachystaná a tak ji uskutečníme v dohledné době.

Poslední aktivitu jsem si nechal nakonec. Zařízení nám dává skutečně mnohem širší možnosti pro to, jak a co pro děti ještě organizovat. Prázdniny jsou za dveřmi a nastupuje, žel, pro rodiče známá starost, co s dětmi, jak je bezpečně zaopatřit, zaměstnat, naplnit jejich volný čas, když rodiče jsou v práci a do společné rodinné dovolené ještě zbývá nějaký ten čas.

Takže budeš dělat chůvu?

(nejprve smích a hodně upřímný...) Ne, na to nemám, a ani na to nevypadám...?! Ale napadlo nás, a dáváme dohromady s Lenkou Jandovou, tzv. letní příměstský dětský tábor.

Safra, tak to do toho jdete opravdu čelem. Nebude to přeci jen velké sousto?

Myslíme si, že ne. Jinak bychom si to netroufali, ale zázemí a hlavně zkušenosti máme. I Lenka je v aktivitách pro děti lety prověřená a zkušená, má spoustu výborných nápadů. A pak je také máma. A kdo jiný by se o děti měl starat než právě táta a máma. Máme však i další spolupracovníky se stejnými vlastnostmi a ochotou pro děti něco dělat.

Mohl bys tedy blíže přiblížit představu, dát další informace pro případný zájem od rodičů využít této zajímavé nabídky?

Letní příměstský dětský tábor chystáme v šesti týdenních termínech, samozřejmě dle zájmu. První cyklus bychom zahájili v týdnu od 13. do 17. července 2015. Další by následovaly takto: od 20. do 24. 7. 2015, od 27. do 31. 7. 2015, od 3. do 7. 8. 2015, od 10. do 14. 8. 2015 a poslední od 17. do 21. 6. 2015

(od pondělí do pátku).

Nejvíce rodiče vždy zajímá cena. Takže naše kalkulace je 260,- Kč na dítě a den, což představuje za celý týdenní cyklus 1 300,- Kč.

Časově: příjem dětí mezi 7 a 8,00 hod. a vyzvedávání dětí mezi 16 až 17,00 hod.

Pro děti nabízíme celodenní program se hrami a soutěžemi, zvládání ručních prací, sportovní aktivity, v týdenním programu jeden celodenní výlet do některé blízké ZOO v rámci ÚK nebo památku případně turistický poznávací výlet do přírody.

V průběhu dne zajištěna svačina a oběd v restaurační domácí kuchyni, celodenní pitný režim. O děti se bude starat zkušený tým podílející se i v minulosti na řadě dětských táborů a akcí pro děti pod vedením J. Sasky, L. Saskové a L. Jandové.

Tak, Jaroslave přejeme hodně zdaru a úspěchů v realizaci všech záměrů a oživení tradic původní restaurace a ať se Vám v „Posezení Na konci“ daří. Jen snad ještě pro úplnost, jak Tě mohou zájemci o

služby a hlavně místa v letním příměstském táboru kontaktovat, kde si pobyt svého dítěte objednat?

Pravda, času již mnoho nezbývá, ale internet je opravdu rychlý.

Pro objednávky služeb a pobytu dětí v některém turnusu letního příměstského dětského tábora lze využít tyto kontakty:

**sasicimost@seznam.cz nebo případně
tel. 739 560 838**

Těšíme se na návštěvu hostů a hlavně dětí!

Jaroslave, díky za rozhovor a ještě jednou přejeme dobré bydlení a spokojené hosty v restauraci „Na konci“, a na akcích pro děti rozzářené úsměvy!

(ptal se a zpracoval V. Balín)

V. Balín, jednatel OMMO

Prezidentské povídání, díl XXVI., aneb... Neslušná omluva

Každý může na své cestě životem pochybit. Každý může tzv. šlápnout vedle. U lidí inteligentních a sociálně citlivých je to mnohdy k jejich prospěchu, protože chybami se člověk učí. Je-li chybující člověk navíc člověkem slušným, dokáže zapojit sebereflexi a za pochybení se omluví, pak je stále člověkem a třeba ani pohled do zrcadla jej nemusí děsit. Přitom nikoliv proto, že se to prostě sluší, ale pro, že to tak cítí a chce pro sebe vyvodit poučení, aby k pochybení v budoucnu již nedošlo.

Proč by měl být výjimkou člověk v pozici prezidenta, hlavy státu, dokonce zvolené v přímé volbě občany. Ano, prezident ČR Miloš Zeman pochybil, šlápl vedle v uvádění nyní nedohledatelného výroku divadelního a filmového kritika, politického komentátora a novináře Ferdinanda Peroutky, kdy měl – údajně až servilně - hodnotit Adolfa Hitlera jako gentlemana.

Informace prezidenta Zemana zapůsobila jako blesk z čistého nebe, jistě nejen proto, že Peroutka patřil a je hodnocen jako prvorepubliková jednička mezi novináři, publicisty a komentátory. Dnes bychom jej zřejmě mohli kvalifikovat jako novináře investigativního. Nebylo proto divu, že se nejen média, ale i osobnosti z jiných oblastí, začali pít po pravdivosti výroku s toho, kde byla tato slova napsána či vyřčena. Hledání Zemanova zdroje, do něhož se zapojil nejen tiskový mluvčí prezidenta, ale i řada novinářů, a lze říci i badatelů znalých díla F. Peroutky, trvá několik měsíců, a nepřinesla žádné výsledky. Resp. přinesla páně Zemanův nepotvrzený závěr.

Zlom však přeci jen nastal. Prezident Zeman, zřejmě již znuděný oním „divadlem“, které rozpoutal, vstoupil opět aktivně do děje. Omluvil se, nikoliv snad, jak by se zřejmě dalo čekat F. Peroutkovi za vručení autorství výroku, který zřejmě neexistuje, nebo, jak se objevily některé výstupy z hledání, bylo řečeno a myšleno úplně jinak a v jiném kontextu, než do nějž je prezidentovo tvrzení položilo. Omluva prezidenta byla dle jeho slov za to, že nebyl článek, resp. zdroj nalezen. Vskutku slovo hodné muže, slovo hodné hlavy státu, hodné hlavy Zemanovy.

Prezident velice rád a velice často zasazuje svou osobu téměř do akademického prostředí, do jakési „intelektuální elity“ národa. Zejména novinářům a svým odpůrcům a „ne-fandům“ to dává ostentativně najevo při každé, sebemenší příležitosti. Snad by stálo za zvážení, což tímto zamyšlením

činím, ukázat právě na některé vazby a fakta, která by celý problém nikoliv prvního, a jistě ne posledního, nešťastného vyjádření hlavy českého státu mohla vyjasnit.

I pro „eléva“ stojícího na prahu akademického prostředí nebo prostě jen na prahu vysokoškolského vzdělání, absolutoria jakékoliv vysoké školy je samozřejmostí a nezbytně nutným pravidlem a standardem zpracovávání a využívání myšlenek jiných autorů pro formování svého názoru a tvorby vlastních myšlenek, že, použije-li citaci, pak musí tzv. pod čarou na dané stránce práce uvést jednoznačná a přesná data, odkud myšlenku vzal a ji cituje. I ten studentík ví, že neprovede-li to, bude mu práce vrácena k přepracování, doplnění, a nedojde-li k nápravě, bude mu práce zřejmě odmítnuta. Takže, uváděl-li prezident Zeman údajný výrok F. Peroutky, měl nahlas a jednoznačně označit zdroj: článek časopisu Přítomnost pod názvem, ročník, číslo..., strana....., rok vydání ... a ono ISSN nebo ISBN.

Určitě by ulehčil práci těm, kteří již po několik měsíců marně výroky F. Peroutky hledají. Sám sebe by nevystavoval do pozice „tlachala“, který, nemaje čím zaujmout, uchýlí se i k falzu, polopравdě či dokonce nepravdě (nebo se třeba zeptat bývalého redaktora Rudého práva J. K., st., odkud se (jím na Hrad) ten blábol dodal, pardon, dostal...?

Padla však přeci omluva, sice po několika měsících, za něco jiného, než co ji podnítilo a někomu jinému, než mělo být adresováno, tak co, že? Takovou omluvu lze hodnotit jako omluvu neslušnou ... Neslušné, až hloupé je rovněž tvrzení prezidenta, že on ale přeci tento výrok četl na vlastní oči v universitní knihovně, a třeba zařadovala jakási cenzura... (panenko Podsepenecká, vidíš to, s jakým materiálem my Češi, musíme dělat?)

Jistě i proto, že autor tvrzení o výroku F. Peroutky a autor neslušné omluvy se nepoučil. Vypadlo z něj tvrzení další, které je, bych řekl, mnohem horší než tvrzení o Peroutkovi. Ohromil totiž veřejnost již tak jitrěnou exodem tzv. uprchlíků, které si česká veřejnost „unisono“ ztotožňuje s terorismem a prohlášením prezidenta, že má informace o verbování lidí v ČR do řad tzv. Islámského státu. Nevím, asi jako většina veřejnosti, dokonce i té tzv. odborné, zda je to pravda či ne. Nemáme zřejmě důvěrné informace od BIS a dalších zpravodajských služeb jako hlava státu. Co vím jistě, je, že bych si hubu na špacír takto určitě nepouštěl, i kdyby to byla realita. Některé informace z hlediska bezpečnosti státu jsou nepochybně tajné či velice důvěrné a již vůbec by neměly sloužit k eskalaci napětí ve společnosti, již tak velkého. Anebo že by byl donašečem této informace prezidentův kancléř, který již tak dlouho nemá potřebnou bezpečnostní prověrku, aby mohl s tajnými informacemi pracovat a účastnit se některých jednání, kde se o nich jedná?

V každém případě je špatně jedno i druhé, a jak říkával náš staříček: „Hochu, vstoupíš-li do lejna, nesnaž se urputně boty utírat, ono to totiž pak ještě více smrdí.“

Stejně tak mi je pachově nepříjemná ona neslušná omluva za „nedohledání“ zdroje pro osočení F. Peroutky.

Milí Lomáci, díl XXIII., aneb sázka na „třináctku“...

Po odmlce, kdy jsem nezachytil průběh 4. zasedání Zastupitelstva města Lomu (ZmL) a minul se tak „v živém přenosu“ s šířením „poplašné zprávy“ ústy radního Schwarze o údajném sexuálním obtěžování na ZŠ v Lomu, se opět hlásím se skoro filmovou lomskou realitou...

Na pondělní 5. schůzi ZmL v jeho volebním období 2014 až 2018 (15. 6. 2015) jsem si nemohl nevzpomenout na klasiku v řadě dobrých českých detektivek. Byla jí „Sázka na třináctku“. Byť byl rok 1977 rokem normalizačním, natočil v něm renomovaný režisér D. Klein toto detektivní drama, které svým námětem - vyloupení 2 milionů z poštovního vozu - i vývojem děje a cesty k pachatelům až příliš navozuje paralely o tom, co se v Lomu již druhé volební období odehrává. Jen závěr popisky filmu na portálu ČSFD.cz konstatující, že „v síti kriminalistů postupně uvízne většina těch, kdo mají s případem něco společného, ale hlavní organizátor stále uniká. Charvát (vyšetřovatel) však již začíná tušit, kdo je hlavou bandy a vůbec z toho nemá radost“, se s lomskou realitou míjí. V Lomu je to prostě naopak. Hlavní pachatel je již od začátku, a to bez většího vyšetřování, docela dobře známý, a také herci v detektivním dramatu „Sázka na třináctku“ (R. Hrušínský, J. Satoranský, slovenská herečka Z. Cigánová aj.) byli určitě profesionálnější a přesvědčivější než část „lomské šmíry“ opět v akci na ZmL.

Paradoxně musím však začít pochvalou. Paní starostka, resp. nejspíše servisu podílejícímu se zejména na přípravě schůzí ZmL, konečně došlo, že by se zákon o obcích měl respektovat, a tak historicky poprvé, jak zákon č.128/2000 Sb., o obcích stanovuje, ověřovatele zápisu jmenovala, a ne, jako na všech předchozích schůzích, je nechávala tato žena volit. A to ještě spíše „jakoby“. Ovšem tato žena je opravdu svá. A tak dokázala okamžitě nahradit tento protizákonný nonsens svou další amatérskou chimérou a prezentovala další neznalost zákona o obcích. Zřejmě si po večerech listuje v materiálech svého manžela poslance Schwarze a zabrouzdala do textu jednacího řádu sněmovny, aby pak v průběhu jednání 5. schůze ZmL peskovala minimálně dva zastupitele opozice ing. R. Lafka z ČSSD - a od této schůze nového zastupitele za hnutí ŽIJU V LOMU! Ing. T. Francírka, který právě na této

schůzi složil slib a nahradil tak rezignujícího ing. P. Veselého. Vytýkala jmenovaným, že se nemohou obracet s dotazy na své kolegy zastupitele přímo, ale jen a pouze jejím prostřednictvím.

Doporučuji proto starostce Lomu si konečně - po skoro 6 letech - pozorně přečíst zákon č.128/2000 Sb., o obcích, kde k tomuto problému jistě nalezne v §82 Člen zastupitelstva obce má při výkonu své funkce právo, písm. b) toto zákonné ustanovení:

„vznášet dotazy, připomínky a podněty na radu obce a její jednotlivé členy, na předsedy výborů, na statutární orgány právnických osob, jejichž zakladatelem je obec, a na vedoucí příspěvkových organizací a organizačních složek, které obec založila nebo zřídila; písemnou odpověď musí obdržet do 30 dnů.“ V dalších paragrafech uvedeného zákona jsou pak specifikovány další práva a zásady pro zastupitele obce.

V tomto paragrafu zákona o obcích, ani v žádném jiném, paní starostka nenalezne oporu pro svá tvrzení snažící se snad o zvýraznění její údajné dominance a autority (nebo spíše autoritářství) v ZmL. To se, paní starostko, dělá jinými grify, tedy slušností, profesionalitou, lidským přístupem a bez arogance atd.

Takže zastupitelé, příště se klidně ptejte i svých kolegů a kolegyně, bez předchozího souhlasu starostky či jiného řídicího jednání.

Pátá schůze ZmL by svým programem a průběhem opravdu nevybočila ze zdejšího standardu, kdyby ...

Konala se opět od 10,00 hod. dopoledne, aby se jí mohlo (ne)zúčastnit co nejvíce občanů chodících do zaměstnání. I některým zastupitelům to dělá problémy (pozdější příchod Lafek a Dancso, omluveni jen tři a další (6) do počtu 21 zřejmě neomluveni) a tak se zahajovalo s účastí 13 zastupitelů. Více jak polovina hlasování byla proto opravdu „sázkou na třináctku“.

A co teprve další průběh! O jednotlivých bodech se jednalo jen s drobnými dotazy stále stejných tazatelů (Bába, Lafek z ČSSD, Francírek ze „ŽIJU V LOMU!“ či Dancso z OMMO). Dokonce se opět neprojednávaly tři body, které byly v úvodu do programu jednání schváleny. Jako vždy nebylo nic předloženo v bodu materiály místostarosty pana Pavla Baráka, materiály Finančního výboru ZmL a materiály Kontrolního výboru ZmL, a tak se tiše přešly jako družstevní rodné lány. Co na tom, že si je před chvílí k projednání schválili, že? Kocourkov? Nikoliv Lom...

A nyní to „kdyby“. Tento postup – není materiál, není o čem jednat, však nebyl akceptován u jiného bodu, a tím byl materiál, za jehož předložení byla zodpovědná z jednání RmL pro svou práci uvolněná a za ní placená Bc. Martina Šípková, DiS. K uvedenému bodu č. 7.11. „Zahájení projektu

transformace k rozdělení příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Lom“ nebylo také nic předloženo, ale o to více se zejména ze strany vedení města diskutovalo. Na racionální argumenty opozice a hlavně přítomné ředitelky ZŠ a MŠ Mgr. Ivany Šabkové se nehledělo. Bylo třeba bod schválit a tzv. teprve zahájit transformaci. Má to údajně být jedním z nástrojů nastartování vyšší kvality ZŠ, většího počtu žáků zejména do první třídy, kam se pro školní rok 2015/2016 přihlásilo jen 9 žáků, ale do škol litvínovských míří z Lomu dalších 33 dětí. Po delší, naprosto laické a odbornějších argumentů prosté diskusi (krom protitransformačních argumentů zmíněné ředitelky školy) ZmL 14 hlasy pro, 1 se zdržel (M. Dancso za OMMO) byla transformace ZŠ a MŠ posvěcena.

Nevím, zda zastupitelům došlo, hlavně těm opozičním, že zahájit transformaci, není o ničem jiném než o urychlení likvidace samostatné ZŠ v Lomu. Nebo si snad někdo myslí, že až rodiče zjistí, co zastupitelé odhlasovali, že to pro ně bude podnět proto, aby své děti třeba přehlašovali z Litvínova do Lomu anebo již v příštím roce jich více hlásilo své děti na ZŠ v Lomu, když budou registrovat takový podivný přístup lomské samosprávy? Navíc, až se k nim třeba donese obsah diskuse. Např. pochlučení se radního Schwarze, že na ZŠ Lom nasměroval ke kontrole ČŠI, která k jeho uspokojení údajně - dle jeho slov - konstatovala ve své zprávě dobrou úroveň výuky a výchovy a ocenila školu jako vhodnou zejména pro vzdělávání romských dětí a dětí ze sociálně slabšího prostředí, v tom jsou prý dobří. Marně se ředitelka snažila argumentačně i tuto pomýlenou Schwarzovu informaci negovat. I opoziční zastupitelé byli hlší a slepí. Myslím, že jako bumerang se jim jejich oportunistický přístup vrátí. Až se do ZmL dostane nějaký materiál k transformaci ZŠ a MŠ Lom, nebude se jim třeba líbit, budou protestovat proti zahájení a urychlení likvidace vlastní školy ve městě Lomu, pak již slyším starostku a radního Schwarze, jak bouří – „vždyť to byl úkol schválený 5. schůzí ZmL, vždyť jste to již předběžně odsouhlasili, nechcete transformovat, tak jaké máte své návrhy“ atd. atp. Navíc to již na 5. schůzi ZmL podtrhl radní Schwarz informací o tom, že jednal na litvínovské radnici a Litvínov je schopen těch nějakých 160 – 170 dětí z Lomu do svých škol přijmout.

Potvrzuje se, co jsme jako OMMO tvrdili již po výsledku voleb v roce 2010 a následně během následujícího volebního období, toto nevyjímaje, že vedení města Lomu pod kuratelou Severočechů.cz spěje k likvidaci významných znaků městské samostatnosti a kvality života ve městě, jako je samostatná škola. Nyní stojíte, milí Lomáci, před touto krutou realitou a můžete si jen drbat hlavu nad tím, co jste za své zástupce vlastně zvolili a k jakým krokům jste jim dali možnosti. Schválně nepíší o mandátu, protože mandát zastupitele jsem vždy považoval za odpovědnost vůči občanům a v tomto případě se jedná spíše o neodpovědnost...

Konečně se (ne)odpovědnost zastupitele a radního B. Schwarze potvrdila i v kauze údajného sexuálního obtěžování na ZŠ a MŠ, o níž hovořil na 4. schůzi ZmL 20. 4. 2015. Dost závažné obvinění, a RmL na svých jednáních, alespoň dle zápisů a zpráv o činnosti jejich následujících

zasedání 11. a 25. 5. 2015, nic neprověřovala. I když starostka na dotaz M. Dancsa, jak to tedy s tím údajným sexuálním obtěžováním, o němž posledně hovořil radní Schwarz je, na 5. schůzi ZmL potvrdila, že šlo o fámou. „Ano, byl to drb“, halasil bez přihlášení do diskuse radní Schwarz, jinak autor vnesení tohoto drbu do jednání na 4. schůze ZmL onoho 20. 4. 2015. Následně měla po „školním vyvolání“ starostkou na dotaz pana Dancsa reagovat i ředitelka ZŠ a MŠ I. Šabková. Ta konstatovala, že se mělo údajně něco odehrát nedaleko školy a že k tomuto byla pozvána Policií ČR k podání svědectví, zde podepsala mlčenlivost, takže více nemůže říci, ale může potvrdit, že na ZŠ a MŠ k žádnému sexuálnímu obtěžování nedošlo a nedochází a jde skutečně o drby. Asi nemohla ani říci více k tomu, proč tyto drby šíří právě radní Schwarz a právě v předstihu, před schvalováním tzv. transformace ZŠ a MŠ Lom.

Takže, milí Lomáci, hezkou dovolenou a lepší vstup do nového školního roku Vašim dětem. Po prázdninách určitě ještě do své lomské ZŠ půjdou, a aby do ní mohly i v letech dalších, je na Vás, ne na zastupitelích. Když se o vlastní ZŠ a MŠ zasadíte, zřejmě již nebudete u současného vedení města tzv. milými Lomáky, ale neztratíte kredit svých dětí, dokonce možná i těch příštích, co se mají šanci v Lomu narodit... Snad...

Vlastimil Balín

Leoš Vaněk, předseda OMMO

Pět let (s) OMMO

Pro někoho dlouhá doba, během níž je možné udělat mnoho práce, pro někoho krátká, kdy na realizaci dlouhodobých plánů není dostatek času.

V politice je nevyhnutelně od obojího trochu a po pěti letech činnosti lze již mnohé naznat.

Pokud budu hodnotit fungování OMMO za svou osobu, pak tedy nejméně ve dvou rovinách, v nichž v každé se něco podařilo a samozřejmě něco i drhne.

V rovině občanské, tedy například přímá pomoc občanům, kteří se na nás v průběhu času obrátili jako na jedinou reálnou opozici v Mostě a v Lomu, se nám například v „kauze bloku 5“ nepodařilo prosadit řešení, které by obyvatelům onoho bytového domu mohlo nějak smysluplně pomoci. Bohužel, je to jeden z takřka učebnicových příkladů špatného hospodaření minulých mosteckých vlád s městským majetkem, a velmi jasně ukazuje na jejich pohrdání občany a nezájem o jejich problémy. Ale ono nešlo o nahodilost, nýbrž cílenou aktivitu.

V Lomu se naopak podařilo v konkrétním případě zásadně přispět odbornou i lidskou pomocí proti neuvěřitelné aroganci a zvlí minulé a zároveň současné vlády.

Tento případ měl soudní dohru s výsledkem zcela ve prospěch politicky a psychicky cíleně ničeného člověka. Nejen v tomto případě zcela jistě OMMO pomůže i v následném procesu občanské rehabilitace a snad i ve snaze o určení a označení viníků.

Z důvodů zatím „dobíhajícího“ řízení nebudu sdělovat detaily. Věřím ale, že i na ně dojde.

Tento výše uvedený příklad přímo navazuje na rovinu politickou, kdy taktéž učebnicově ukazuje jednu z tváří současného politického dění, která se v poslední době snad začíná stávat normou. Nově vznikající podnikatelsko-politické spolky s cíli logicky a ekonomicky jasnými, vznikající takřka těsně před volbami, záhy začínají ukazovat, kam by podle nich měla směřovat politika a hlavně veřejný majetek a prostředky.

Jakoby jednovaječná dvojčata se jeví podnikatelsko-politická impéria provinčního mosteckého podnikatele a jeho dvojníka na celostátní úrovni nacházející sepětí v Severočeších.cz. Tato podobnost

se navenek může někomu jevit náhodnou, při bližším pohledu na jejich mocenské praktiky ale stěží nechá někoho na pochybách – o čem a pro koho. Volič však zatím – určitě na Mostecku zatím neslyší a možná ani nevidí. Nechce...

Politická působnost OMMO má i pozitivní dopady. Bohužel ne v Mostě a v Lomu (lokalit nazývaných též jako „rudý sever“ – nyní už neděsme se pro tu „rudost“, ale hlavně kvůli „zkorumpovatelnosti“ některých tzv. rudých vůdců), ale například v Třeboni či v Bakově nad Jizerou se politickému hnutí „Občané městu, město občanům“ daří i více než dobře naplňovat beze zbytku jak volební programy, tak i jaksi „nad rámec“ ve spolupráci se Stranou zelených v Třeboni, snad všechna očekávání nejen voličů OMMO a SZ, ale i místních občanů- voličů.

Pokud by toto mé strohé shrnutí mělo mít nějaký závěr, pak zcela jistě ten, že existence menších, ekonomicky, ideově a personálně vyprofilovaných politických hnutí má smysl! Samozřejmě i OMMO. Třeba i v tom, že těmto subjektům je jaksi „souzeno“ být permanentní, skutečnou opozicí, když ta, která tuto funkci zastává formálně, většinou lže i sama sobě. Nejlépe v odpovídající cenové hladině. A to nikoliv dle „řeckého scénáře“.

Hana Svobodová

Aspoň jednou to poznal každý z nás

Možná právě i Vy. S koncem června přichází také konec školního roku. Zažívám to jako rodič už podruhé. Osobně (v mém případě) je to už dávno, a tak se i trochu „kochám“ tím, že je někdo další, kdo mi ukazuje zvnějšku, co mi tehdy před x-lety možná ani nemohlo dojít – vysvědčením se (zatím) syn chlubí a předkládá mi jej k nahlédnutí, těší se, že už zítra nemusí poslouchat ono „Už jsi vstal“, „Hele, nenuť mě Tě znovu budit“...atd. Stejně jako zřejmě další děti, těší se i on, že nebude muset dva měsíce chodit do školy, ráno vstávat, a vůbec sdílet školní režim, proti kterému nijak zvlášť ještě neprotestuje, ale který rád vymění za jistou míru volnosti, nebo spíš něčeho, co mu dovoluje dělat jiné

věci než právě ve škole. Chápu a (zatím) na tom nechci nic zásadně měnit. Tedy kromě toho, že se mu mohu snažit vyjít byt' jen trochu vstříc s ohledem na to, co by chtěl o prázdninách dělat.

Stejně jako my dospělí, žijí ti menší svými starostmi, strastmi, a snad i nějakou tou radostí, co přijde očekávaná nebo – ještě lépe – jako překvapení. Čím více toho můj syn začíná číst, vědět a chápat, úží se rodičovské pole působnosti. Pravda, záleží hodně na nás, zda dokážeme podchytit nové nároky našich ratolestí, když nám rostou a diví se, co po nich vlastně pořád chceme a že se nám kdy sotva zavděčí. Jsme přeci takoví „jiní“...! Že by budoucí zárodek generačního sporu? Možná. Ale i když to tak může být, proč ztrácet hlavu a nehledat cesty schůdné a schůdnější.

Ale ta doba...! Uslyšíte z části svého okolí. Ale kdy vlastně byla ta „správná“ doba? Osobně si myslím, že skoro vždycky, stejně jako moje maminka, jsem ji měla za tu „nesprávnou“, a snad jen babička mi do toho říkala, „jednou to poznáš...“ Co přesně tím měla na mysli, nevím dodnes. Ale asi tuším, jaké pocity vyvolávám u svého syna, když mu říkám, „Je to tak, s tím už nic nenaděláš“. On se na mě dívá a možná má přesně stejný pocit, proč, když to tak dobře vím, je řada věcí kolem nás často „vzhůru nohama“. I když mu „ukážu“ a „vysvětlím“, bude na něm, co a jak pochopí a nakonec udělá nebo nikoliv. Co ale přeci jen vím, a možná právě až díky babiččině „jednou to poznáš...“, že po něm nemohu chtít, aby to vždy dělal tak, jak chci já nebo „my“. A taky se přesvědčuji, že to hodně věcí dělá, jak nejlépe dovede především on sám.

Srovnání a rizika následků jsou tu vždy, ale „jednou to bude zase on, kdo to pozná...“.

Uprchlík aneb „Copak se kůň může vejít na tak malý kousek papíru?“

Pokud Vám přijde ten titulek poněkud zvláštní, pak ano, je takový, a byl jako takový myšlen.

Denně dostávám mailovou poštou informace různého druhu. A vím, a zřejmě nepřekvapím ani řadu z Vás, že současná situace lidí prchajících z různých částí světa – nejčastěji se nyní skloňuje např. Sýrie, Afghánistán aj. – eskaluje přinejmenším v našich končinách především emoce. Nechci nyní usuzovat o tom, jak moc oprávněné nebo nikoliv. O emocích mám osobně spíše velmi opatrný názor, že, je-li jich moc, není horšího řešení, než se jimi řídit. Pokud se tím někdo „baví“ právě dnes, bude

zítra on spílat celému světu, jak špatně to „kdosi“ všechno zařídil. Nejlépe tak, aby jemu se právě přitom vedlo nejhůř.

Tak nějak vnímáme stávající vlnu uprchlíků, o nichž soudíme – často bez znalosti věcí, a konec konců uprchlíků samotných – to nejhorší. Označujeme je za „lidskou verbež“ a chceme se mobilizovat do zbraně, protože aspoň na chvíli pocítíme „vlastenecké kořeny“ a budeme na chvíli pány situace nad těmi „jinými“.

Tedy, pokud jsme v některém dění u nás doma hledali dokonce oporu pro podobné názory, na něco jsme se odmítli být jen dívat a jiné věci ponechávali „těm nahoře“, v případě uprchlíků máme jasno.

Popravdě mě ani neudivuje, kolik z nás má jasno vždy. Osobně se obávám, že skrze toto „jasno“, děsilo by mě to „temno“, co by mohli někteří způsobit, aniž by chtěli znát příčiny, či dokonce hledali řešení. „Uprchlíky patří střílet“, říká v podobném smyslu slova nejen senátor Doubrava ze Sevročeši.cz (dříve KSČM), slyším tak mluvit matku se dvěma dětmi u kočárku, dámu s pejskem a pána, který se zajímá tím, jak „právě uprchlíci omezují výdaje na důchody.“ Ptáte-li se, co tito různí zástupci sociálních a profesních skupin smýšlejí o naší dosud mocenské elitě, o moci prosáklé korupci, klientelismu, ministru financí – magnáta ve střetu zájmů nejen s okolím, ale často se sebou samým..., koukají na Vás a vztekem bez sebe ze sebe vypraví- „Zase další havlista“. Nevadí mi, že mě kdokoliv s kýmkoli ztotožňuje. Pro některé lidi jsou taková podobenství často jediným způsobem, jakým jsou schopni odlišit realitu od snu (ale nespolehám na to...), který u některých začal Rumcajsem, pokračoval Babinským, a dnes jsou to EU, USA a pak... Nakonec někteří z nich pojedou na dovolenou do Chorvatska nebo třeba Tunisu, aby nevyšli ze cviku let předešlých. A uprchlík ne-uprchlík...

Pokud Vám přijde moje povídání cynické a ironické, pak ano, snaží se být takové, a sotva může být jiné. Osobně nepatřím k těm, co by uprchlíky chtěli střílet. A proč? Protože „býti uprchlíkem“ není vina, ba často dokonce ani zásluha, to je fakt. Je to faktický důsledek stavu, který zájmy, moc a sféry vlivu mocností spustily např. koloniální uzurpací a posléze jejím nezvládnutím zejména v otázce vlastnické a mocenské správy poté, co opustily ona místa coby zdroje blahobytu a do čela jejich řízení postavily elity domácí, které sloužily tu americkým zájmům, tu sovětskému modelu reálného socialismu, v poslední době např. čínské expanzi za nerostným bohatstvím v části zemí Afriky a např. nakládáním s dětskou prací apod.

A i když mě některé vzkazy, které dostávám skrze mail, posílají poznat „zlovůli“ imigrantů třeba do Švédska, ponechám si s dovolením jistý odstup a odvolám se na jistou postavičku, která mě provázela už od raného dětství. Tedy v porovnání s dneškem už skoro dávno. A jejíž myšlenku přístupu k „jinakosti“ – tedy jinak než tím střílením třeba – popisuje A. Lindgrenová asi takto - Při

Pipině návštěvě školy řekla paní učitelka dětem v domnění, že tak aspoň na chvíli Pipi ukázní, že mohou kreslit. A následovalo: *"Po chvíli se rozhlédla po třídě, jestli všichni kreslí, ale celá třída se dívala na Pipi, která seděla na podlaze a kreslila, až se z ní kouřilo."*

"Proč nekreslíš na papír, Pipi?", zlobila se paní učitelka.

"Tam už mi nezbylo místo," řekla Pipi. "Copak se kůň může vejít na tak malý kousek papíru? Právě kreslím přední nohy, a než dojdou k ocasu, budu venku na chodbě."

Možná asi víte, co následovalo. Pipi velmi přesvědčivě vysvětlila paní učitelce, aby se na ní nezlobila pro její poněkud "odvážnější" přístup k vyučování a zaběhnutým zvyklostem školní praxe a dodala:

"Víš, paní učitelko, když někdo má maminku andělem a tatínka králem černochoů a celý život se plavil po mořích, tak vlastně ani nemůže vědět, jak se má ve škole správně chovat a co si má s těmi jablky a ježky počít."

A jak se můžeme v té knížce o Pipi dočíst: *"Paní učitelka řekla, že to chápe, že už se nezlobí a že Pipi může do školy přijít, až bude o něco starší."*

Vůbec nechci zlehčovat situaci s riziky imigračních vln, které si někteří opravdu mohou spojovat s přesunem do jiné země za účelem páchání zločinů. Jenže takto často postupují opět ti v zájmu vlivných nebo mocných, kterým se líbí diktovat své požadavky zprostředkovaně, aby sami zůstali ve skrytu před odpovědností, odhalením a potrestáním. Odsoudit bez výhrad však ty, jejichž jediným „obchodovatelným artiklem“ je bída, nás na žebříčku kulturní vyspělosti příliš neposouvá.

Má-li být těmto lidem prchajícím napříč Evropou pomoheno, resp. mají-li se naučit řešit svou situaci u nich doma, pak je třeba vytvářet účinný tlak na vlády vyspělých zemí, aby nepodporovaly (byť jen skrytě) loutkové režimy v tamějších zemích, odkud uprchlíci přicházejí, a aby podíl na jejich ekonomickém využívání zůstával především uvnitř pro potřeby změn sociálních, ekonomických domácích obyvatel.

Hana Svobodová

P. S. „Analýza týdeníku *Ekonom* ukazuje, že přijetí například 1500 imigrantů ročně – ať už dle kvót Evropské komise, či dobrovolně – by Česko z čistě ekonomického pohledu zvládlo bez větších potíží. Státní kasu by přišlo navíc asi na miliardu, tedy dvojnásobek dnes vynaložených peněz. Problémem je, že neexistuje celoevropská (a ani česká) koncepce, a to nejen na zvládnutí uprchlické vlny, která do Evropy dorazila, ale také na omezení dalšího přílivu cizinců.“¹

¹ Kolik stojí uprchlíci. *Téma Imigrace*. *Ekonom*, č. 26, 2015, 18 – 21 s.

>>> **INFO OMMO²**, pište nám také Vy o svých názorech, poznatcích a pozorováních<<<

² Pravidelně nepravidelný „obšťastník“ polit. hnutí OMMO. Foto: zdroj vlastní nebo internet. © hnutí OMMO.

Další informace můžete najít také na <http://www.hnutiommo.cz>. Napište nám své náměty, zamyšlení nebo postřehy z dění ze svého okolí. Uvítáme i názory na celostátní politiku a její protagonisty. Určitě nebudeme proti, zašlete-li také vlastní foto ze svého bydliště či okolí vztahující se k dané problematice. To vše na adresu hnutiommo@hnutiommo.cz.

ANONCUJEME
ANONCUJEME

**POSEZENÍ „NA KONCI“
POŘÁDÁ
PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY 2015
PRO DĚTI
6 - 13 LET**

Děti čeká spousta zábavy, venkovních aktivit, her, soutěží, vyrábění a výletů.

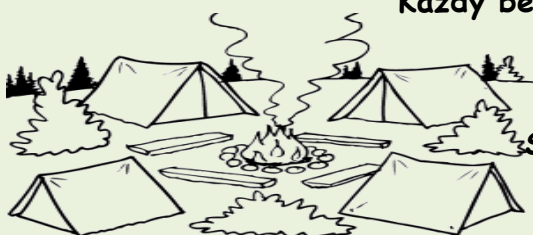
TERMÍNY A ZÁKLADNÍ INFORMACE:

1. běh 13. - 17.7.2015 CESTA KOLEM SVĚTA
2. běh 20. - 24.7.2015 PO STOPÁCH INDIÁNŮ
3. běh 27. - 31.7.2015 ANIMAL PLANET
4. běh 3. - 7.8.2015 CESTA KOLEM SVĚTA
5. běh 10. - 14.8.2015 PO STOPÁCH INDIÁNŮ
6. běh 17. - 21.8.2015 ANIMAL PLANET

CENA: 1 300,- za jednoho účastníka.

Každý běh je určen pro maximální počet 24 dětí.

SRAZ: POSEZENÍ „NA KONCI“

JANDEČKOVA 36

LITVÍNŮV - HAMR

V ceně je zahrnuto: oběd, svačina, pitný režim na celý den.

Začátek programu (předání dětí), každý den mezi 7:30 – 8:00.

Konec mezi 16:00 – 17:00

- děti povedou kvalifikovaní vedoucí se zkušenostmi s pořádáním dětských akcí a táborů

Podrobné informace o programu a přihlášky:

Lenka Sasková IČ:40214788

Z návštěvy jihočeského městečka Třeboň

Vám přinášíme některé obrázky, které jsme pořídili, když jsme přeci jen nechali té „politiky“ a vrhli se do víru třeboňských ulic, uliček, parků, zákoutí a především lázeňského areálu Aurora.

V Třeboni právě probíhala kulturně-společenská akce „Okolo Třeboně“ spojená s výstavami, trhy, s ukázkami i prodejem především rukodělné činnosti občanů z různých míst ČR.

A protože jsme v loňském roce uskutečnili podobnou návštěvu (s datem téměř na den stejným), mohli jsme na vlastní oči posoudit, že zájem lidí o tyto akce opravdu neklesá. Naopak.

Takto nějak „to začalo“

Co by jistě potěšilo i některé z Vás, bylo, že ukázky a prodej výrobků byl skutečně nikoliv tzv. supermarketový alá plasty všeho druhu, často i kvality, ale bylo možné si vybrat skutečně z rozmanitého sortimentu nabízených předmětů pro domácnost, osobní potřebu, spotřebu, konzum i ozdobu z různých materiálů. Záleželo na tom, jak hluboko jste byli ochotni sáhnout do své kapsy. Ale to jistě patří k věci.

Pohled na tržiště hemžící se návštěvníky (viz obr.)

Ještě jednou děkujeme kolegům a kolegyním z Třeboně za milé přijetí a věříme, že se nám kontakty podaří dále rozvíjet a návštěva nebyla poslední.

**Parková květena „hrála“ skoro jako na podzim
všemi barvami**

Kam za kulturou?

**Co zarazí – aspoň mě – na první pohled, je čistota
místních ulic a uliček. Srovnání s Mostem asi
ani netřeba, nebo snad jen v hodně husté mlze**

**Podobnému vzhledu se těší i
okolí městského úřadu**

Pokud byste mě podezírali z podjatosti či jakési servilnosti směrem k třeboňským, pak vězte, že tohle nemám zapotřebí, a už vůbec naopak. Jenže ono nemusíte ani příp. výběr foceného místa hledat, čistota města a okolí se tam nabízí, a jak ukážou další obrázky, pro inspiraci se hodí i další věci.

Např. tohle je ukázka dětského hřiště, které si „leží“ uprostřed jinak různorodě obydlené čtvrti. Je nehlídané a nenajdete nic poničeného, absence odpadků všeho druhu dovoluje sednout si i na umístěný povrch nebo do okolní trávy. Posekané, samozřejmě, a bez exkrementů, jistě nejen těch psích.

Tyto dva obrázky jsou z areálu jedné místní mateřské školky

Že Vám skateboardová dráha připomíná jistý a rádoby „projekt“ z Mostu? Ano, nemýlíte se. Ten v Třeboni byl o mnoho lacinější a technicky méně náročný. Přesto postačující. Devastace ani na druhý pohled není patrná.

No, a blížíme se do lázeňského areálu Aurora. S následky však neplést s dnes již historickými výstřely z jisté lodi v zemi dál nebo blíže na východ... To, už ponechám Vašemu srdci, a snad i rozumu.

Část lázeňského komplexu

Vláček Vás provede nejen lázeňským areálem, ale i městem. Někdy je to fakt pohodlnější, a co by člověk pro své pohodlí neudělal, že?!

/foto a povídání hs/

Snad ještě malé ohlédnutí...

Léto budiž pochváleno